

El dia que Tito va complir el somni

Gairebé una setmana després de la seva mort, es compleixen 25 anys de la seva estrena amb el Barça a Banyoles

El dia que Tito va complir el somni

HISTÒRIA Avui fa 25 anys una colla de joves jugadors del Barça Atlètic barrejats amb suplents del primer equip van enfrontar-se al Banyoles en els actes del 75è aniversari. Entre ells Roura, Guardiola, Altimira i Vilanova. El de Belcaire s'estrenava amb el

primer equip amb el somni de fer-hi carrera. No ho faria com a jugador, sinó com a tècnic, primer amb Guardiola i després tot sol fins que el càncer se'l va endur.

BANYOLES | MARC BRUGUÉS

La vida li va ser escapçada de cop i abans d'hora divendres passat amb només 45 anys. De mica en mica en els darrers mesos ho havia assumit amb la impotència de saber que se n'anava sense poder fer-hi res. Deixava la família i els amics i també un grapat de vivències que haurien estat moltes més si no hagués estat pel càncer. "Ens volíem menjar el món i ho vam fer", deia el seu amic Pep Guardiola només conèixer la notícia de la seva mort. Avui, gairebé una setmana després de la seva pèrdua, es compleixen 25 anys d'un dels dies més esperats per Vilanova: el del seu debut amb el primer equip del Barça. No va ser en cap partit de Copa d'Europa, ni tampoc de Lliga o Copa. Va ser a prop de casa seva, a Banyoles, en un amistós en el marc dels actes del 75è aniversari del club del Pla de l'Estany. Vilanova va entrar a la segona part substituint precisament Guardiola, que també debutava aquell dia i que segons Cruyff havia anat a fer turisme -li va dir "has jugat més lent que la meua àvia". A Vilanova l'holandès no li va dir res que hagi transcendit però els que eren al Camp Nou banyolí aquell dia recorden que es va entendre bé sobre la gespa amb Miquel Soler i el Lobo Carrasco.

Per al record d'aquell dia quedaran les imatges en què Cruyff, Reixach, Guardiola i altres jugadors que havien jugat la primera part menjaven un tall de coca que els havia preparat una banyolina. Vilanova no la va tastar. Estava davant del moment que havia estat esperant des que amb 16 anys havia entrat a La Masia. Concentrat i amb l'habitual posat seriós que mai va perdre, Vilanova va saltar al camp darrere Sebastià Herrera, el també malaurat Sergi López i per davant de l'ex del Girona i el Palamós Javi García. Tenia 45 minuts per endavant per demostrar que servia per al primer equip. Massa poc temps per convèncer Cruyff, que també havia dut el seu gendre Danny Muller a Banyoles -va jugar els 90 minuts-. El jove holandès jugava a la mateixa posició que Vilanova i va tapar la seva progressió al Barça Atlètic. El de Belcaire es buscava la vida a Segona A amb el Figueres, on encetaria una carrera que el va dur també a Vigo, Badajoz, Mallorca, Lleida, Elx i Girona. Abans de deixar el club, Vilanova disputaria un segon partit amb el primer equip també a terres gironines. Va ser a l'estiu del 1989 contra el Palamós en la inauguració del Nou Estadi.

Vint-i-cinc anys després del partit que van organitzar Josep Corominas i Joan Agustí, llavors president i vicepresident del Banyoles, i que va aconseguir omplir a vessar el Camp Nou de Banyoles amb uns 3.500 espectadors, Vilanova ja no hi és. Abans però va tenir l'oportunitat d'agafar el relleu a la banqueta del primer equip que també li havia donat a Guardiola aquell dia a Banyoles a la gespa i va guanyar la Lliga amb una puntuació rècord de 100 punts. Jordi Roura també era fa 25 anys a Banyoles, com Altimira -que també va debutar aquell dia- i Guardiola, amb qui Vilanova va formar el millor cos tècnic de la història del Barça i va marcar una

època a la història del futbol mundial. Sense Vilanova, la colla dels Golafres de la Masia ha quedat coixa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/05/01/dia-que-tito-complir-somni/667559.html?utm_source=rss